

та били принудени да пиятъ вода отъ находящитѣ се въ Вароша кладенци, понеже едничката въ градеца чешма била недостъпна за тѣхъ.

Цѣли 14 дни се изминали отъ както каварненци взели дѣйствителни мѣрки за самозащита и въ това разстояние нѣколко пѣти просили помощъ отъ Балчикъ, нѣ отговора билъ единъ и сѣщій: *Да се варди населението самб, догдѣто пристигне помощъ.*

Нѣкои отъ по рѣшителнитѣ граждани отишли въ Кюстенджа за да узнаятъ пристиганието на руситѣ, нѣ и тѣ не се завърнали.

Окръжающитѣ градеца черкези и башибозуци като не се рѣшавали да настѣпатъ, гражданитѣ отъ день на день повече се насърчавали; нѣ отъ друга страна като гледали по двороветѣ си, по градинитѣ, ограбеното население отъ селата: Шабла, Гаргалжкъ, Ючь-Орманъ, Гявуръ-куюсу (сега Гурково) и други, останало безъ завивка, безъ имотъ и прехрана, не можехъ да не мислятъ какъвъ ще бѣде края на това неизвѣстно положение. А пакъ най-много се опасявали, да не би съ продължителната си самозащита властитѣ да ги провъзгласятъ за „комити“ и да ги постигне участъта на Батачани . . .

Едвамъ на 9-й юлий пристигналъ отъ Балчикъ единъ юзбашия съ нѣколко заптиета и анадолски лазове, ушь съ мисия да запазятъ градеца отъ черкезитѣ и башибозуцитѣ, нѣ въ сѣщностъ, види се, да измамятъ населението и да имъ съдѣйствовагъ.

Черкезитѣ веднага почнали да чюпятъ вратитѣ на находящитѣ се извънъ позициитѣ дюгени и да обиратъ. Юзбашията съ особно хладнокръвие гледалъ на това, а пакъ и гражданитѣ не се противили.

Въ сѣщото врѣме се явилъ въ Вароша единъ турчинъ съ предложение, че черкезитѣ подъ едни легки условия, щѣли да запазятъ градеца и за споразумѣние, трѣбвало да отиджтъ въ сарая нѣколцина отъ по виднитѣ граждани, между които, турчина опредѣлилъ да бѣде и Амира.

Черкезитѣ мислили да лишжтъ Каварненското население отъ водителитѣ му, а послѣ тѣсно да се справжтъ съ него, обаче, гражданитѣ не се измамили въ това. Нѣ за да испълнжтъ волята на черкезитѣ предъ лицето на юзбашията, тѣ испратили други лица изъ между първенцитѣ: Терзи Димитра,